

POWAŚNIC (3) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-); -ã-, -[a]-.

[*inf* powaśnić. ◇ *fut* 3 sg powaśni.] ◇ *praet* 1 sg *f* -m powaśniła (2). ◇ 3 sg *m* powaśnił (1). ◇ [*con* 3 sg *n* by powaśni(e)ło.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Skłócić, doprowadzić do niezgody [kogo] (3) : [bo obdąrzył Bog iuż przyrodzeniu takąową miłość między krewnymi/ [...] / iże śpráwiedliwie łobie do dobrego pomagáią/ życzą/ á w niczym (ieflize ich Szátan wŕzech niezgod rozŕiewcá nie powaśni) łobie nie łzkodzą. GilPos 137.]

[*Zwrot*: »wiecznie powaśnić« [*w tym*: z *kim*, „między sobą”]: Abowiem bez pochyby brałby to sobie ku wielkiej krzywdzie wojewoda podolski przeciwko wojewodzie bełskiemu, gdzieby go w tym imieniu uprzedzić miał, skąd byście je między sobą barzo a ledwie nie wiecznie powaśnić mogli i zatym podobno był *novissimus error peior priore* etc. *ListyZygmAug* 1549/106, 1550/162.]

a. *Zrazić do siebie (3) :*

Zwrot: »sobie, na się powaśnić« [*w tym*: *czym* (1)] [*szyk zmienny*] (2:1): [*Sieciech*] naŕie wŕzitko Ricerłtwo powaśnił *Paprup* B2v; Włpomni ná mię y ná to žem ią k woli tobie/ Włzytki łwoie łafiády powaśniłá łobie. *PudłDydo* B2; Włęcem iefzeże tym łobie ludzi powaśniłá/ Iżem niemáło zácnych młodzińcow wżgárdziłá. *PudłDydo* B3v.

Synonim: *poswarzyć*.

Formacje współrdzenne cf WAŚNIC.

Cf **POWAŚNIENIE**